

[Ingerlise Koefoed]

hvor mange udlån et billedværk og en billedbog kan klare, så ville man komme til, at det pr. udlån kostede nogenlunde det samme at have bånd og plader, især plader, og billedbøger i bibliotekerne. Bånd er det næste, og det er mig bekendt meget nemmere at have med at gøre, det tager ikke meget skade ved udlån.

Fru Annelise Gotfredsen talte om, hvem der skal afgøre, hvad der er kvalitet i bibliotekerne. Nu har jeg aldrig hørt kommunalpolitikere gå meget i detaljer med kloaknettet. Jeg har aldrig hørt, at kommunalpolitikere sidder og tager stilling til, hvilke rør man skal bruge til sine kloakker. Man lægger en plan for vandforsyningen og kloaknettet og sådan noget i kommunen, og så overlader man til teknikerne det daglige ansvar for at udfylde denne plan.

Jeg vil ikke fratage kommunalpolitikerne ansvaret for det, der sker i bibliotekerne, men det må være rimeligt at overlade det daglige ansvar og den daglige vurdering af, hvad der er kvalitet, og hvad der ikke er kvalitet, til de mennesker, der har læst meget, der har set meget, der har arbejdet meget i bibliotekerne, og så lade bibliotekarere og politikere i fællesskab aftale nogle overordnede principper for, hvordan det arbejde skal udføres, hvordan det skal tilrettelægges.

Naturligvis skal kommunalpolitikere, hvis der bliver klaget over ensidighed i bog- og pladebestand og sådan noget, kunne undersøge, om det er rigtigt, at der er ensidighed. Men i al almindelighed er der for det første ikke nogen ensidighed. For det andet må det være rimeligt at overlade det daglige ansvar til dem, der skal have ansvaret, og til dem, der har den viden, der skal til. Kommunalpolitikere vil vel ikke læse alle de bøger. De vil vel ikke høre alle de plader. De vil vel ikke læse alle de anmeldelser. Det skal de, hvis de skal kunne gøre det her kvalificeret, og det kan man ikke forlange at de skal kunne, når der er så meget, de ellers skal tage sig af.

Arne Melchior (CD):

Kulturministeren var så venlig med sine replikker til mig at ville berolige mig på et par af de områder, hvor jeg havde givet udtryk for frygt. Jeg har måske ikke haft de

rigtige kanaler åbne, i hvert fald er det ikke rigtig lykkedes.

Ministeren siger f.eks., at jeg kan være helt sikker på, at der ikke vil blive tale om et prestigeprojekt med hensyn til det nye museum for moderne kunst, for det giver de økonomiske muligheder slet ikke lejlighed til. Ja men jeg har jo netop sagt, at da vi i forvejen har begrænsede økonomiske muligheder, er det farligt at dræne tilgangen af midler til eksisterende museer ved at oprette en ny institution, som ligesom skal indebære noget, som i virkeligheden skal være mange steder. Så det er ingen beroligelse.

Så siger ministeren, at denne famøse – det vil jeg tillade mig at kalde den – sætning om god kunst, der er mere virkelig end virkeligheden, mente kulturministeren meget præcist, og hun forklarede bagefter, hvad hun mente, nemlig at god kunst kan åbne øjnene for virkeligheden. Ja men så var det altså det, der skulle have stået. Så var det jo ikke præcist udtrykt. Hvorfor stod der så ikke: god kunst løfter sløret for mange, som har et slør, eller kan i hvert fald gøre det, kan åbne øjnene for virkeligheden? Jeg kan udsige som vidne, at jeg føler, at mange, ikke mindst malere, men selvfølgelig også mange andre kunstnere, har hjulpet mig til at se ting, til at forstå ting, og som jeg føler og tror, men det er jo et kvalitetskriterium, på en ny måde, på en bedre måde. Den glæde har jeg selv med stor taknemlighed oplevet. Men så sig det, og sig ikke, at god kunst er mere virkelig end virkeligheden, for det kan man efter min mening ikke sige og så sige, at det var præcist udtrykt.

I denne forbindelse fortalte kulturministeren, hvordan det f.eks. havde virket på maleren, der besvime, da han så »Guernica«. Det skulle være en slags bevis for, at god kunst er mere virkelig end virkeligheden. Det tror jeg ikke på. Der var givetvis også mennesker, der besvime og døde, da det virkelig foregik, så gengivelsen af det blev altså ikke bedre eller rigtigere eller sandere end virkeligheden. Det er bare det, jeg vil tillade mig at angribe.

Når jeg synes, det er vigtigt, så er det, fordi det har at gøre med kulturministerens bemærkninger om kvalitet. Jeg tror, at allerede hr. Flemming Jensen har været inde på at gratulere kulturministeren med, at hun kunne kende forskel på god og dårlig kvalitet. Jeg